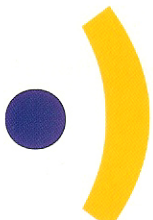

MaculaVisie

Nummer 1 ■ februari 2010 ■ jaargang 16

In dit nummer o.a.:

- Statutenwijziging op de landelijke dag
- Kantoor verhuisd
- De JMD-dag
- Gesproken ondertiteling weer in de lift
- Louis Braillejaar afgesloten
- Op weg naar Santiago
- De E-scoop, nuttig of alleen maar duur?

MD Vereniging

MACULADEGENERATIE VERENIGING NEDERLAND

's Avonds evalueerden we het ongeluk. We besloten dat ik voor elke dag één van mijn reisgenoten als buddy zou vragen. Die zou die dag steeds vóór me rijden en obstakels aangeven. Ik stelde een lijst op met korte commando's en gaf aan waar voor mij de grootste moeilijkheden lagen.

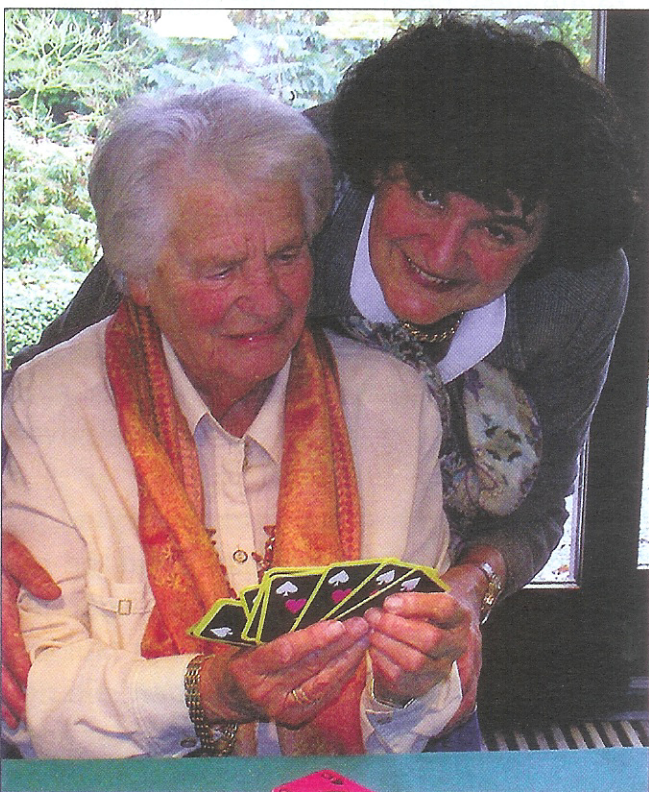
= wordt vervolgd =

Wie met beide benen op de grond blijft staan, komt niet ver

Het ei van Columbus

door Nicole van Dijk

Marie-José van Dooren, MD-lid, kan haar geluk niet op. De kaarten, die haar dochter Nicole speciaal voor haar ontwikkelde, zijn echt het ei van Columbus. Omdat ze er zoveel plezier van beleeft, stimuleerde ze Nicole ook anderen van deze kaarten te laten

profiteren. En zo ontstonden, na veel testen met slechtzienden en professionals in de zorg, de latcher cards.

Door de ernstige vorm van MD merkt Marie-José maar al te goed dat haar activiteiten-range niet meer dezelfde is als voorheen. En ook al heeft zij veel plezier van haar beeldschermloep en het gesproken boek, het ontmoeten en omgaan met andere mensen is iets wat ze toch veel liever doet. Haar grote hobby is bridgen. Toen ze de gewone kaarten niet meer goed kon zien, zegde ze de clubs op, omdat daar weinig rekening gehouden wordt met slechtziende spelers. Ze kon gelukkig nog wel thuis spelen met kennissen. Toch werd ook daar het kaarten van lieverlee moeilijker. Nicole, voormalig ergotherapeute, kende de weg in de hulpmiddelenwereld en bestelde alle mogelijke speelkaarten die er voor slechtzienden zijn. Marie-José probeerde ze allemaal en redde zich er twee jaar mee. Maar op een gegeven moment lukte het echt niet meer. Door de vervormingen van haar gezichtsveld waren de symbolen en cijfers niet meer te onderscheiden.

Nicole ging na wat nu eigenlijk de problemen waren. Naast de vervormingen van de cijfers en symbolen was dat het onvoldoende contrast tussen de kaarten. Zij vroeg zich af waarom alle kaarten een witte achtergrond hadden en gaf de harten, ruiten, schoppen en klaveren een eigen achtergrondkleur. Vervolgens vereenvoudigde ze de opdruk van de kaarten. Voor de rust en het grootst mogelijke contrast koos ze daarbij voor de opdruk in zwart. De leesbaarheid werd sterk verbeterd en de kaarten gemakkelijker te sorteren en te herkennen. Er werd een drukker gevonden voor de productie van een kleine oplage van 20 stok.

In de bridgeclubs werden de kaarten met veel verwachting ontvangen. Belangrijk was de reactie van de 'ziende' kaarters. Niet alleen waren zij na een avond gewend aan het spelen met deze kaarten, ook het feit dat Marie-José het beter zag, daardoor minder fouten maakte en weer tempo kon maken, betekende winst voor allemaal.

Het ontwikkelde prototype werd voorgelegd aan: slechtzienden (met andere netvliesaan- doeningen en glaucoom), professionals (zoals ergotherapeuten), huisartsen, oogart- sen, prof.dr. G. van Rens, een docent, spel- leidster, een leverancier van kaartspelbeno- digdheden en 'zienden'. Met het verzameld commentaar werd het prototype aangepast. De Icatcher cards zijn het resultaat.

Voorlopig is het doel de kaarten een brede bekendheid te geven, zodat zoveel mogelijk mensen deze eyecatchers onder ogen krijgen. Met als doelstelling dat gezien wordt dat je zó nog lang met elkaar kunt blijven kaarten!

Icatcher cards zijn medio december 2009 uitgebracht en uitsluitend te bestellen via www.icatchercards.nl. De prijs bedraagt € 14,95 voor 2 stok in een transparant doos- je. De eerste gesprekken met leveranciers zijn gaande om op bekende verkooppunten de kaarten in het assortiment te krijgen.

Boekje "Niet zo maar zo" vernieuwd

door Roel van Houten

Speciaal voor de website allestoeganke- lijk.nl, waar alle informatie is samenge- bracht over alle vormen van toeganke- lijkheid, is het lichtvoetige boekje "Niet zo maar zo" gemoderniseerd. Het boek- je gaat over het omgaan met visueel gehandicapten. Het boekje uit 1971 van de Belg Herman van Dyck, is in 1993 geheel herschreven en door de NVBS uitgegeven. Het is op verzoek van Viziris opnieuw herzien en er zijn nieuwe onderwerpen toegevoegd over de mobiele telefoon en de computer. Het geeft zienden die voor het eerst gecon- fronteerd worden met visueel gehandi- capten, in korte paragrafen, handvatten uit het dagelijks leven hoe met situaties om te gaan. Het slecht vooral de barriè- re die vaak ontstaat bij het eerste con- tact en laat zien dat het daarna allemaal niet zo moeilijk is als je eenmaal die eerste drempel over bent en weet waar je wel en niet een handje moet toeste- ken. Het boekje is te downloaden op www.allestoegankelijk.nl en www.viziris.nl (kenniscentrum, brochures).